

született, 32 éves, egyetemi pszichológus végzettségű, a zólyomi erdészeti szakiskolában is oktatott. A selmeci munkaerő-gazdálkodási hivatal éléről választották polgármesterré. Angolul jól beszél. Édesapja kohómérnökként a helyi akkumulátorgyárnál dolgozik.

A legfontosabb tárgyalásra 2008. február 28-án került sor Sopronban. A Nyugat-magyarországi Egyetem az Erdészeti Tanintézet alapításának 200. évfordulóján „Alma Mater” kiállítást rendezett az Erdészeti Múzeumban. A selmeci Bányászati Akadémián 1763-óta, tehát kezdettől fogva oktatták a bányaművelés során biztosítóanyagként, a vízemelő és ércelőkészítő gépek hajtásához nélkülözhetetlen fa-ellátás szakszerű termelését, de önálló intézményként I. Ferenc király 1807. december 17-én alapította az erdészeti intézetet, *Henrik David Wilckens* kinevezésével.

A két város közös múltjában gyökerező kapcsolattartás szentesítésére, a testvérvárosi szerződés ünnepélyes aláírására 2008. június 28-án, a Városháza nagytermében került sor, a selmeci delegáció, a soproni országgyűlési és képviselőtestület tagjai, az egyetem vezetősége és a város története iránt érdeklődők előtt.

A himnuszok elhangzása után *Fodor Tamás* polgármester köszöntőjét mondta el, lényegét a következőkben foglaljuk össze.

A város életében mindig nagy esemény a testvérvárosi szerződés, melynek fő célja a városok polgárai közötti teremtendő belső kapcsolat. 10 testvérváros közül kettőnek van történelmi gyökerű kötődése Sopronhoz: *Bad Wimpfennek*, ahol az 1946-ban kitelepítettek találtak új otthont és *Selmecbányának*.

Selmec és Sopron történelmi fejlődésében sok a hasonlóság. Selmec 1245-ben kapott városi rangot, Sopron 1277-ben lett szabad királyi város. Az 1763-ban alapított Bányászati Akadémia 1919-ben Sopronba került, a mai Nyugat-magyarországi Egyetem jogelődjének tekintendő. *Turner Mihály*, a nagyhírű polgármester történelmi helyzetfelismerése és kitűnő szervezése adott új otthont a helyét kereső ősi iskolának. Az akadémia elődjét jelentő bányaiskola hírneves tanára, *Mikoviny Sámuel* nevét 1947-óta szép utca viseli a Lővérek alján. A kapcsolat akkor lesz igazán gyümölcsöző, ha a múzeumi-levéltári, továbbá az egyetemi eddig is jól működő tevékenység kibővül a városok polgárai közötti kötődéssé. A kulturális együttműködés, az ünnepi hetek kiaknázható lehetőségeket jelentenek. Mindkét város szép környezetben fekszik, így az idegenforgalom is nagyobb távlati esélyt kaphat. Végül megköszönte azok tevékenységét, akik eddig is együttműködtek a két város közelítésében.

Pavol Balzanka beszédében hangoztatta, hogy a szerződéssel új időszak

kezdődik a két város történelmi kapcsolatainak ápolásában és az eddig elért eredmények növelésében.

Fodor Tamás felolvasta a hét pontból álló szerződés szövegét, melyet a megjelentek további terjesztés céljából, magyar és szlovák nyelven leírva kézhez kaptak.

A szerződés azon a meggyőződésen alapul, hogy a két város lakosai és intézményei közötti kapcsolatok elősegítik a határon átnyúló társadalmi és gazdasági együttműködést. Hozzájárul az 1763-ban Selmecbányán alapított Akadémia hátrahagyott öröksége – az úgynevezett selmeci szellem – megőrzéséhez. Elősegíti az oktatási, kulturális és közművelődési intézmények közös tevékenységét. Támogatja az együttműködést a művészeteket, a sportot és az ifjúságot érintő kérdésekben. Megszervezi az idegenforgalmi események ismertetésében a médiafelületeken egymás rendezvényeinek népszerűsítését. Lehetővé teszi utaztatások révén is, hogy a városok lakói egymást személyesen is megismerhessék.

A rendezvény az egyetemi ifjúság selmeci eredetű dalainak éneklésével és a bányászhimnusszal ért véget.

A következő időszakban a városaink polgárain múlik, hogyan használják ki a testvérvárosság nyújtotta lehetőségeket a jövőben.

Molnár László

Magyar–román együttműködés

Tapasztalatcsere, valamint együttműködési megállapodás előkészítése a román és a magyar erdészek között – ezek voltak a legfontosabb elemei annak a szakmai útnak, amelyre a ROMSILVA erdészeti közhasznú társaság meghívására utaztak a szomszédos országba a NYÍRERDŐ Nyírségi Erdészeti Zrt., valamint a Szombathelyi Erdészeti Zrt., munkatársai. Az egyeztetésen a ROMSILVA-t *Apostol Cristian*, kereskedelmi igazgató, valamint *Petre Gargara*, a vadászattal és vízkultúrával foglalkozó főosztály vezetője képviselte. A NYÍRERDŐ Nyírségi Erdészeti Zrt. részéről *Kaknics Lajos* vezérigazgató, a Szombathelyi Erdészeti Zrt. képviselőjében pedig *Kronekker József* vezérigazgató vett részt a tárgyaláson.

Memorandumban rögzítették a résztvevők, hogy a két fél együttműködik határokon átnyúló, európai uniós programok kidolgozásában és megvalósításában, illetve kezdetét veszi közös álláspont

kidolgozása a távlati erdőgazdálkodási menedzsment területén. Tapasztalatcsere az erdővédelem, a faanyag-forgalmazás és marketing, valamint a természetközeli vadgazdálkodás és a vadvédelem terén nyílik elsősorban lehetőség. Közös vadgazdálkodási és vadvédelmi programok megvalósítása, műszaki és tudományos információcserék, erdő- és vadgazdálkodási szakemberek tanácskozásai mellett konferenciák, szimpóziumok, workshopok szervezésére is lesz majd mód.

A szakmai úton alkalom nyílt a 3,4 millió hektár állami tulajdonú erdőt kezelő, jelenleg 22 ezer embert foglalkoztató ROMSILVA erdélyi és moldovai munkájának megismerésére is. A magyar szakemberek tanulmányozták a margineai Codrul Voivodesei vadaskertet, amely 2004 óta 420 hektáron működik. (A hazai delegáció tagja volt az ilyen kerteknél használatos kerítések építésénél nemzetközi tapasztalatokkal rendelkező Cont-Eco Kft. ügyvezető igazgatója,

dr. Vargyas Csaba is.) A Vanatori-Neamt természeti park után a Dragos Voda bölényrezervátum következett, ahol jelenleg 24 bölény él. A tervek szerint két éven belül megkezdődhet a korábban erre őshonos állatok visszatelepítése a természetbe. Itt természetesen szóba került a NYÍRERDŐ Zrt.-nél hasonló céllal zajló nyírfajd program is.

Két méntelep (Dubrava és Radauti) és a targu neamti fafeldolgozó üzem meglátogatása mellett a Slatioara évszázados erdő tanulmányozására is mód nyílt. Az 1066 hektáros területet a román erdészek próbálják megőrizni természetes valójában: itt nem folyik semmilyen erdőkezelési vagy kitermelési tevékenység. A főként fenyőfélékkel, bükkösökkel és tiszafákkal borított területen nem ritkák az 50-60 méteres törzsek sem. Az élővilágot medvék, szarvasok, farkasok, fajdkakasok, és bagoly- valamint hollófélék színesítik.

Vereb István